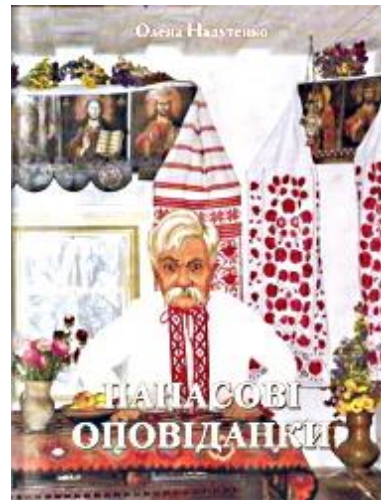

НЕ БОЇМОСЯ БУТИ СМІШНИМИ!

Олена Надутенко - давній партнер літературного музею, активний учасник наших заходів, героїня проекту «Відкриті сторінки душі». У фондах музею є дві збірки її поезій для дорослих - «На теренах доли» та «Гіркий аромат полину», дві збірки віршів для дітей - «Про що співав єнотик» та «Барвиста вишиванка», книжка прози «Фатальна вдача», твори в альманахах творчого об'єднання «Парус» і періодиці. А нещодавно авторка подарувала нову книжку «Панасові оповіданки».

Давненько вже іронія, гумор, а то й сатира злітали з вуст життєлюбки й мандрівниці з кількома освітами, майстрині на всі руки Олени Надутенко.

А слово – не горобець (не стосується Олени Горобець), вилетить – не впіймаєш! Не раз на зібраннях «Парусу», після чергової порції жартівливих творів, слухачі радили: «Та збери ти їх у книжку!»

Нарешті «парусна очільниця» виконала прохання, і на наші сиві, але теж веселі голови, впали «Панасові оповіданки»! Цей двомовний гумор та бувальщини (обсягом 80 сторінок, накладом 100 примірників, в українському дизайні) було випущено давнім нашим другом – відомим видавцем Віктором Лисенком.

В анотації до веселої, ошатної збірки авторка повідомляє читачам, що вони потраплять у гості до діда Панаса, який не тільки перенесе їх у часи давно минулі, але допоможе помітити у сьогоднішні те, на що ми, можливо, не звертаємо увагу, набратися мудрості у наших дідів-прадідів, щоб і ми згодом, як авторка та її герой, ділилися своїм досвідом «реальних і художньо підфарбованих кумедних і не дуже пригод, якими насичене наше життя».

Дякуючи оповідкам «Корова», «Крадій», «Весілля», «Мандрівка у столицю», ми, народжені в українських селах, згадали і тих славних сусідів, і призабуті українські традиції – сватання, ярмаркування, і свої пригоди, і чудові сільські звичаї довіряти один одному, допомагати, особливо удовам, а також хазяйнувати до ладу, з любов'ю і результатами, яких би вистачало і на дітей, і на онуків, які, на жаль, тікають до міст, до столиці.

Є тут оповідки, наближені до жанру байки – «Свиня у гостях», і вдалий переспів жартівливої пісеньки «Що в нашого Омелечка» – «Омелькова сімейка».

Посміхається Панас:
- Є в селі квітник у нас!
Вся палітра кольорів,
Від дітей і до корів!
У чорнявого Омелька
Різнобарвна вся сімейка.
В нього жінка є, Лариса –
Кучерява, білобриса.
Петрик, син, - смоли чорніший
І рудий, як сонях - Гриша.

«Звіт про мандрівку на Кавказ» – це вже сучасна пригода, де авторку важко відрізнити від героїні – так вони зливаються характером, поведінкою, мовою!

А далі О. Надутенко вже не ховається за героїв, а лірично, емоційно згадує свої пригоди – дитячі й дорослі – у віршах «Лемент у селі», «Ода глині», «Клуня тітки Дуні», «Різдвяна кутя», «Імперія сала», «Вправна молодиця».

Куди непосидючу занесло?
Питали всіх, сусідів та індиків.
Сполохано гуділо все село.
Аж гульк – у березі доцюні черевики!
В ставок сільські стрибали хлоп'яки,
Тікала риба, аж вода кипіла,
Гасали понад берегом батьки.
А я з Сірком у конурі сопіла.

Дуже симпатична добірка щедрівок, колядок, посіванок, двомовні варіації на теми анекдотів, дружні шаржі. Але посеред веселощів авторка не забуває і про наші державні, сімейні та особисті негаразди. Тоді її перо гострішає, стає нещадним – «Державна мова», «Зарисовки из Одессы», «Редактор», «Наследный клад», «Неудачный эксперимент».

У збірці близько півсотні творів, у яких письменниця та її герої – життєво і художньо переконливі, кожен має персоніфіковану мову, кожному «зліплено» веселий портрет, подекуди надано насмішкувату або знущальну характеристику.

Редагував поет поета,
Кроїв, переставляв слова
Так, що у кожного куплета
З'являлась версія нова.
На вірші він дивився збоку,
Ізнизу, зверху, під кутом,
Трощив поезію високу,
Бо в ній був визнаним китом.
Коли завершилась робота,
Редактор з автором зустрілись.
Поет наш, аж роззявив рота:
Від віршів – назва залишилась.

З усього написаного постає фігура авторки, яка запозичила у дідів досвід гарної оповідачки. Вона весело озиряється у минуле, помічає та висміює недоліки сучасного життя, яке безмежно любить. Особливо яскраво Олена

Надутенко проявляється в ролі мандрівниці та гурманші. На жаль, книга видана у власній редакції, а їй би не завадили чужі, пильніші очі.

Антоніна Корінь, науковиця
літературно-меморіального музею
І.К. Карпенка-Карого
міста Кропивницького

Опубліковано:
газета «Наше місто і село»,
№ 43 від 28.10.2021